

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Homilia Homilia Duodecima. Pulchra sanctiſimi Iosephi Deiparæ Mariæ sponſi, cum antiquo illo Iosepho Patriarcha comparatio, quam tam multiplici sanctorum Patrum eruditione, quàm variis animi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

voluerit filius reuelare: non solum de Patre aeterno, sed & de Iosepho, patre eius putatio, satis verificari autumo. Quare, sicut olim quidam orator (vt auctor est Sabellicus) postquam multis encomiis Philippum Macædonum Regem ad cælum vsque extulisset, vltimum colopho-

Sabellicus de nem orationi suæ præbens, dixit: Hoc vnū Phil Maced. dixisse sufficiat, filium se habuisse Alexandrum: lic ego, gloriosissime Ioseph, cum laudes tuas dignè depromere non valeam, hoc vnū, quod pœnè infinita in se complectitur, dixisse sufficiat filium te habuisse Deum.

Actor. 17. Ipsius enim & genus sumus: sanè Deus ipse veracissime dicere potest de Iosepho Patre suo legali, & matris suæ consanguineo: Ipsius enim & genus sumus. Tum vero si (Salomone id attestante)

Prou. 10. 13. Filius sapiens lætificat patrem: quanta Iosephi lætitia, quàmque ingens laus erit, filius infini: sapiens, in quo (vt Apostolus inquit) sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei. Sanè, cum filij sapientia sit planè infinita, non potest non Iosephi patris eius gloria quãdã dignitatis infinitatè inde mutuari. Fateatur ergo tam humana, quã Angelica faciendia, eius in laudibus decantandis, omninò se imparem esse, & quas verbis digne profequi non potest, religioso silentio veneretur, cui sit honor, & gloria in sæcula sæculorum.

Colos. 2.

Amen.

HOMILIA XII.

Pulchra sanctissimi Iosephi Deiparæ Maria sponsi, cum antiquo illo Iosepho Patriarcha comparatio: quantum tam multiplici sanctorum Patrum eruditione, quàm variis animi conceptionibus locupletamus, ac Virginem fuisse comprobamus.

ON paucos scriptores in eo allucinari animaduerto, quod paucissima de beato Iosepho expressè sacros Euangelistas edixisse audent; quod mihi è contra eos factitasse videtur, cum præcipua capita omnium, quæ de B. Iosepho nostræ cognitioni subesse iure desiderari possent, dilerte tetigerint. Nam si nomen ignoras, Iosephum vocatum dicunt: *Iacob autem genuit Ioseph: si genus, & profapiam, ecce apertè inquirunt, ex regali progenie ortum de domo Dauid: & Angelico ore filius Dauid vocitatur: si morum eius conditionem, & vitæ rationem cupis tibi innotescere, minime illà silentio prætereunt, sed compendiosam potius quandam de moribus, & vita illius (vt aiunt) informationem euangelica auctoritate contestatam tibi reliquerunt, Matthæo dicente: Ioseph autem, cum esset iustus, noluit eam traducere: si deinde statum eius nosse desideras, cum Maria iudem vxoratum tradunt: Ioseph virum Mariæ. Quod si adhuc arcanas eius cogitationes tibi patefieri & referari postulas, illas etiam manifestant, dum aiunt: hæc autem ea cogitauerunt, quæ in vigilia, sed quæ ipsi dormienti, & somniant acciderunt, palàm tibi aperiunt, dicentes: Ecce Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph. Hæc omnia adamussim præfigurata recipio*

HOMI.

reperio in Patriarcha illo Ioseph, quem beatissimi nostri Iosephi, Virginis sponsi, typum gessisse vnanimis est Patrum sententia: & quamuis non ignorem D. Bernardum, & alios præsentis collationis inter hos duos Iosephos egregium argumentum perlepidè, & eleganter protèquutos fuisse, quæ illi tamen præterire, nostrum erit adiungere, ne actum agere videamur. Et quidem, si à nomine exordiamur, eodè vterq; gaudet, quod *augmētum*, seu *incrementum* significat, vtriusque volū: ad quod videtur allusisse Iacob, cū filio suo Iosepho dixit: *filius accrescēs Ioseph, filius accrescens*: quod in nostro Iosepho satis conuenire noscitur, tum, quia cum alij sponsi virginitate minuantur, ipse per matrimonium cum Maria virginitatis, & aliarum virtutum singularè incrementum suscepit; tum etiam, quia, sicut antiquus ille Patriarcha sic appellatus fuit, quia ad illud honoris augmentum perueniturus erat, vt totius Aegypti pro Rex, & secūdus à Rege futurus esset; sic noster Ioseph ad tanti honoris culmen ascendit, vt, & Christi pater nominaretur, & Dei Genitricis verus maritus esset, quod non solum imperialem, sed, & Apostolicam dignitatem longe antecellere arbitror, vt suo loco demonstraui. sed, nec silentio præteribo, quod *Ioseph* hebraice (si credimus illius idiomatis peritis) *pulchram arborem* significat, quod, & Iosepho mirifice congruit; cum sub protectionis eius vmbra melius, ac securius, quàm animantia sub Daniëlis arboris vmbra, Iesus, & Maria requieuerint, & à rapacibus herodiani accipitris vnguibus sua protectione ipse eos liberauerit. Alij tamen ex hebraeo contendunt significare *filium fructiferum*, vel *crefcentem iuxta fontem*, vel *iuxta oculum*: vnde Pagninus vertit, vt *Ioseph* idem sit, quod *ranus fructificans iuxta fontem*, vel *iuxta oculum*, quod & nostro Iosepho rectè consentit; nam infans ille, quem ipse amplexabatur, eius pedes saepe osculabatur, iuxta quem iacebat dor-

miebat, vigilabat, ac per multa virtutum opera exercebat; omnium bonorum fons erat vberimus. beatè ergo iuxta fontem creuisse dicitur Ioseph, vel iuxta oculum; iuxta oculos enim Christi versabatur, quem ipse, vt pupilam oculorum suorum diligebat. O felicem arborem; tali irrigatam fonte, ad maximum incrementum peruenisse, quis quæso ambiget?

Quod si Moyses antiqui Iosephi historiam referens honorifico *Iusti* cognomine Patriarcham illum cohonestauit, idem sanè cognomen Euangelista nostro Iosepho tribuit: *Ioseph autem, cum esset iustus*. Immo obseruaerim quatuor insignes Iosephos diuina eloquia commemorasse; Iosephum pro Regem Aegypti; Ioseph ab Arimathæa, qui Christi sepultura operam dedit, Iosephum Barabam, super quem ad Apostolatam missæ sunt sortes, & Iosephum Virginis sponsum, quos etiam omnes *Iustos* cognominant; nam Sapiens loquens de Patriarcha Ioseph, ait: *hec venditum iustum non dereliquit*. De Ioseph ab Arimathæa Lucas ait: *Vir, nomine, Ioseph, qui erat Decurio, vir bonus, & iustus*. De Ioseph Baraba Lucas scribit: *Ioseph, qui cognominatus est iustus*. Ac tandem idem Euangelista de nostro Ioseph sermonem instituens ait: *Cum esset iustus, noluit eam traducere*: At nostri Ioseph iustitia tantum illorum iustitiam, quantum & dignitas antecelluit; maxime, si absque lethali crimine (vt certissime credo, & docet D. Augustinus lib. 6. de natura, & gratia) vitam transegit; & fomitis peccati ardor in eo penitus fuit extinctus, vt tradit Isidorus in sua Summa; & in ventre materno fuit sanctificatus, vt docent Cancellarius Parisiensis, & Episcopus Christopolitanus, quibus modesti non pauci consentiunt; immò eruditus noster Bernardus, postquam retulerat opinionem cuiusdam dicentis; diuinitus præseruatam fuisse ab originali culpa, non audens illum damnare ait: *Virum autem Ioseph ab originali macula præseruatum*

Sap. 10.

Matth. 1.

Gen. 30.

Matth. 27.

Act. 1.

Sap. 10.

Luc. 23.

Act. 1.

Matth. 1.

D. August.

D. Isidorus.

Io Gers. Cancell. Paris.

de nat. V. in Ioseph.

Valent. Epif.

Christof. sup. Magnificat.

D. Bernard. de busto in marial. A p. ser. 12.

seruatus fuerit, ipse Deus nouit, qui eadem in patrem sibi putatum, & gubernatorem suae humanitatis, & dilectissimae Matris suae coniugem super omnes homines elegit. si Patriarcha Ioseph nobilitate conspicuus fuit, quippe, qui ex illusterrima Abraham familia originem ducebat, eiusdem etiam nobilitatis non solum particeps esse noscitur noster Ioseph (ut restatur D. Mattheus Virginis genealogiam texēs, cui alterum caput apposuit Patriarcham Abrahamū, & alterum Regem Dauid: filij Dauid, filij Abraham) sed in gentilitate claritatis genere tantō veterem illum Iosephum præcelluit, quantō Christo sanguine propinquior fuit; qui tanquam fons totius nobilitatis maiorem splendorem in genus suum effudit, quā ab illo suscepit; ex quo apertissime constat, nullum virum generis nobilitate Iosepho clariorem unquam extitisse. vnde Diuus Bernardus hom. 2. super Missus est ait: Verē de domo Dauid, verē de regia stirpe descendit vir iste, Ioseph, nobilis genere, mente nobilior, planē filius Dauid, non degenerans à patre suo Dauid, prorsus (inquant) filius Dauid, non tantum carue, sed fide, sed sanctitate, sed deuotione, quem, tanquam alterum Dauid, Dominus inuenit secundum cor suum, cui citō committeret secretissimum, atque sacratissimum sui cordis arcanum; cuique, tanquam alteri Dauid, incerta, & occulta sapientiae suae manifestauit. His non parum consentanea tradit D. Anton. 4. Par. Theologiae tit. 15. c. 8. Vbi versans illa verba: De domo Dauid: inquit: Dicitur Ioseph de domo Dauid, nō tantū propter successionē in genere, sed principalius, propter virtutū imitationem, quia tales proprie dicuntur esse de vna domo, iuxta illud Psalmistae, qui habitare facit vnus moris in domo. Adde etiam, quod qui futurus erat nutritus Regis caelestis, par erat, ut esset regia nobilitate cōspiciuus, iuxta illud Isaiæ prophetae: Erant Reges nutritij tui; hoc est, Maria, & Ioseph, ex regia Dauidis prolapia originem ducentes. Quod si ad morum probitatem antiqui illius Iosephi mentis aciem conuertas, mi-

ram quandam sympathiam, & armoniam inter illum, & nostrum Ioseph reperies; ut enim dixit Diuus Bernardus: Memento D. Bernardi magis illius quondam Patriarchae venditi in Aegypto, & scito ipsius istum non solum vocabulum fuisse sortitum; sed & castimoniam adeptum, innocentiam affectum, & gratiam. Ille quidem & sanctitatem, & castitatem suam mirifice ostentauit, cum dominæ suæ blanditiis prouocatus, non solum non consentit, sed, ut casum penitus præcaueret, pallium in manus illius relinquens, effugit. Sed, si hoc tibi magnum castimoniam, & sanctitatis argumentum videtur, ecce maius præstitit noster Ioseph; nam ille compefcuit se, ne accederet ad vxorem alienam, hic verò, ne propriam agnosceret, se cohibuit; ille quidem castus fuit, at noster Ioseph, quā castus, quia Virgo? ille castitate præstitit, hic virginitate præfuit. Licet Patres Græci Epiphanius, Euthimius, Gregorius Nissenus, Origenes, Theophilactus, Nicephorus, quorum sententiæ adstipulantur ex latinis, Hilarius, Ambrosius, & Platina, licet (inquam) omnes isti arbitrentur, Iosephum, antequam Mariæ desponsaretur, ex alia coniuge liberos genuisse, qui propterea in Euangelio fratres Domini frequenter vocitari solent: Patres verò latini, Hieronymus, Augustinus, Chrysostomus, Anselmus, Diuus Thomas, Vgo de sancto Victore, Beatus Petrus Damianus, venerabilis Beda, Theodoretus, Chrysologus, Alcuinus, & communi consensu Scholastici Doctores docent, Iosephum perpetuam virginitatem custodisse, quorum sententiæ omnino adhærendum esse censeo: maxime, quod Beatus Petrus Damianus discretis verbis dicit: hanc esse Ecclesie fidem: quam propterea variis Doctotum testimoniis, & solidissimis rationibus confirmabo. Et quidem in primis deceptionem eorum, qui oppositæ sententiæ subterfere, Diuus Hieronymus, sacrarum scripturarum diligentissimus scrutator, his verbis luculentè

Matth. 1.

D. Bernard.

Añ. 13.

D. Antonin.

Psal. 67.

Isai. 49.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

Luc. 1.

lenter aperit; quibus, & Iosephi filios adimit, & simul causam erroris ostendit; sic enim ait: *quidam, fratres Domini de alia uxore Iosephi filios suspicantur, sequentes deliramenta Apochryphorum, & à quadam effica muliercula confingentes. Nos autem sicut in libro, quem contra Heluidium scripsimus, continetur, fratres Domini, non filios Iosephi, sed consobrinos Saluatoris, Mariae liberos intelligimus, materteræ Domini, quæ esse dicitur mater Iacobi minoris, & Ioseph, & Iudæ, quos in alio Euangelij loco fratres Domini legimus appellatos; fratres autem consobrinos dici, omnis scriptura demonstrat. Rectè ait, factâ Scripturâ id demonstrare, cū non semel speciali propinquitate coniunctos, fratres vocare soleat, ut constat ex Genesi 13. ubi Loth, & Abraham dicuntur fratres, cum tamen constet ex cap. 11. Loth fuisse nepotem Abraham, & similiter cap. 29. Iacob, & Laban dicuntur fratres; extantque alia pleraque exempla, quorum meminere Augustinus, & Epiphanius. Rectè etiam D. Hieronymus dixit, deliramenta apochryphorum sequi oppositum opinantes; tum quia Origenes super cap. 13. Matthæi testatur, opinionem illam liberos Iosepho adscribentem, ortam fuisse ex quodam Euangelio Hebræorum Petro aut Iacobo adscripto, cuius tamen Seleucium hæreticum legitimum eius, auctorem extitisse, tradit Innocentius primus, ad c. 7. & Augustinus lib. 1. de fide contra Manichæos cap. 38. tum etiam, quia, cum in Euangelica historia assignentur expressè parentes fratrum Domini, manifestum est: Iosephum non fuisse patrem illorum; Iacobus enim minor, qui frater Domini vocatur, Iacobus Alphæi dicitur apud Matthæum, Marcum, & Lucam in quibus locis alter etiam Iacobus maior, qui, & frater Domini appellatur, dicitur Iacobus Zebedæi sic autem dicitur, quia ille erat filius Alphæi, iste Zebedæi iuxta phrasim enim scripturæ, filius à patre cognominari solet, ut constat 1. Machabæorum, ubi dicitur: Alexander Philippi, quia parens eius Philip-*

pus erat. vnde venerabilis Beda hæc perpendens in cap. 6. Marci ab hæreticis autumat in Patrum scriptam sententiam de filio Ioseph; Patres enim non ignorabant, Matthæum, nominare Iacobum filium Alphæi, vnde ergo somnariæ potuerunt esse filium Ioseph; extat item aliud insigne testimonium eiusdem Diui Hieronymi, Iosephi virginitatem astruentis, scribens enim contra Eluidium hæreticum ait: Tu dicis, Mariam Virginem non permansisse? ego mihi plus vindico, etiam ipsum Ioseph virginem fuisse per Mariam, ut ex virginali coniugio virgo filius nasceretur; si enim in virum sanctum fornicatio non cadit, & aliam eum uxorem habuisse non describitur, Maria autem, quam paratus est habuisse, custos potius fuit, quam maritus (subintellige, consummans matrimonium) relinquitur, Virginem cum mansisse cum Maria, qui pater Domini meruit appellari. Accedit ad hæc Diuus Augustinus serm. 15. de nat. Dom. Habe Ioseph cum Maria coniuge tua communem virginitatem membrorum, gaude, nimirumque congaude Virginitati Mariæ, qui solus meruisti virginalem affectum possidere coniugij, quia per meritum Virginitatis ita separatus es à concubitu uxoris, ut pater dicaris Saluatoris. Venerabilis Beda de Iosephi virginitate, tamquam de re indubitata loquens, ait: Absque ullius scrupulo questionis scire, & confiteri oportet, non tantum Dei Genitricem, sed & beatissimum castitatis eius testem, atque custodem Ioseph, absque omni prorsus affectione coniugali mansisse semper immunem. Rupertus lib. 2. in Cantica versans illa verba: Pascitur inter lilia, ait: quænam sunt lilia, nisi amici dilecti, Ioseph, & ego dilecta, cui dicit: sicut liliam inter spicas, sic amica mea inter filias? verè ambo lilia, videlicet pro virginalibus nuptiis, & cohabitatio- ne castissima.

Sed, quod cuncta omnia supradicta longe superat B. Damianus in epistola ad Nicolaum Pontificem tradit his verbis veritatem hanc esse de fide: *Et ne hoc sufficere videatur, ut tantummodo Virgo sit*

Bedat ap. 6.
Marci

D. Hier. lib.
contra Eluid.

D. August.

Beda in c. 2.
cap. 1000.

Rupertus.
Cant. 6.
Cant. 2.

D. Damasc.

Mater, Ecclesie fides est, ut fuerit Virgo & is, qui simulatus est pater. Si igitur redemptor noster tanto per dilexit floridi pudoris integritatem, ut non modo de virgine viro nasceretur, sed etiam a nutritio Virgine tractaretur, & hoc, cum adhuc parvulus vagiret in cunis, à quibus nunc obsecro, tractari vult corpus suum, cum iam immensus regnet in celis? sed & his insuper, tam pie, quam sapienter superaddunt D. Augustinus, Angelicus Doctor, & Cancellarius Parisiensis, Iosephum non solum perpetuam Virginitatem coluisse, sed eandem nuncupato voto in consortio Virginis consecrasse, quod & docuit Abdias Babylonius, qui tempore Apostolorum vixit, in vita SS. Simonis, & Iudæ. Nec desunt rationes moraliter evidentes, eandem Iosephi virginitatem stabilientes. nam si Christus in Cruce moturus, Matrem suam Virginem iam in ætate prouecta non nisi Virgini Ioanni commendare voluit, quomodo eam in iuuenili, ac tenera ætate Ioseph commendasset, nisi ille Virgo esset? Vnde Cancellarius Parisiensis in sua Iosephina dixit: *Corrupto numquid fuerat socianda puella, que grandæua fuit soli commissa Ioanni: Item quia, si Christus Dominus, ad eam virginitatis amatorem se exhibuit, ut non contentus virginitatem seruare, voluerit de Virgine nasci, virgineo lacte nutriti, virgineo sinu foueri, præcursorum Virgineam habere, à virgine Martha ministrari, & hospitio recipi, in sepulchro virgineo, in quo nondum quisquam postius fuerat, sepeliri, ac tandem in caelesti patria virgineis choris septus incedere: Qui sequuntur agnum, quocumque ierit: quis sibi persuadeat, eum: Qui nascitur inter lilia: Iosephum elegisse in patrem suum adoptiuum, & matris sue sponsum, & custodem, nisi Virgo esset? Deinde: nã si Diua Cæcilia virgo legitur Valeriano sponso donum virginitatis impetrasse à Deo, & ad illam vouendam persuasisse, indeuotæ sanè mētis est, nō sibi persuadere simile quidpiam beatissimam Deiparam sanctissimo viro suo Iosepho præstitisse,*

Item, quia Ioseph electus fuit à Deo, ut vices patris cælestis gereret in terris: congruebat ergo, ut sicut de illo beata Agnes dixit: *Cuius pater feminam nescit: ita nec Ioseph feminam vniquam agnouisset; maxime, quod cum ipsi incumberet immediatissime, & familiarissime Christi humanitatem conrectare, mirum in modum decebat, plusquam angelica puritate vigere vnde melius Ioseph, quam Sara verba illius sibi usurpare, & adaptare potuisset: Tu scis Domine, quod nunquam concupiui feminam, & mundam seruauit animam meam ab omni concupiscentia: vixi autem, cum timore tuo, non cum libidine mea concessi suscipere: O virum castissimum, quis te docuit tantum Deo placere Virginitatem? quæ lex, quæ iustitia, quæ denique pagina veteris testamenti præcepit tibi in carne non secundum carnem viuere, & in terris Angelicam ducere vitam: Nondum legeras, o beatissime Ioseph, Sapiens, Rom. 1. ita carnis, mors est, & Curam carnis ne perferis in desiderio: nondum legeras de virginibus, qui cantant canticum nouum, quod nemo alius cantare poterat, & sequuntur agnum, quocumque ierit: nondum legeras à Christo laudatos esse, qui Math. 19. se castrauerunt propter regnum cælorum; nondum legeras: Qui matrimonio iungit Virginem suam, bene facit, & qui non iungit, melius facit: nondum legeras: De virginibus præceptum Domini non habeo, consilium autem do: nondum hæc audieras, nondum de illis acceperas, non dicam præceptum, sed neque consilium, neque exemplum; & tamen iam illa obseruabasi sed ideo te illa obseruasse puto, quia spiritus sancti vinctio, iam tunc te docebat de omnibus, ac verbum diuinum, qui sermo Dei viuis, & efficax est, ante, tibi factus est magister, quam tu illi pater, & nutritius; prius tibi instruxit mentem, quam in vtero tuæ sponæ sibi indueret carnem omni labe carentem, quid hoc est, o Virgo Ioseph, quid hoc est? Christo deuouisti, te exhibere Virgineam, & nescis, quod ipsi exhiberi te oportet etiam Patrem?*

D. August. (ut habetur 27. q. 2. tit. 15. c. 23.)
D. Tho. 3. p. q. 38. art. 4.
D. Antonin. 4. p. Theol. Gerson Cancell. Parif. in anno sup. ep. ad Gal. c. 1. & ser. de na. Mar. cõsid. 3. Canif. lib. 2. de Deip. cap. 13.
Abdias Bab. Ioan. 19.
Ioã. Gerson.

orem? Elegisti in Israel esse contemptibilis, & ut illi placeres, cui te probasti, maledicisti sterilitatis incurere non dubitasti? sed ecce, maledictio benedictione commutatur, & sterilitas paternitate compensatur, quia ubi pro Deo contemptibilis esse non refugisti, ibi pater filij eius putari, & appellari dignus fuisti.

Sed iam ad desponsationem Iosephi statum eius indicantem, in qua persimilis fuit antiquo illi Patriarchæ, pergamus. Vincentius in suo spec. historiali refert, Aseneth filiam magni sacerdotis Heliopoli pulcherrimam suæ gratiæ feminam, & castitatis amantissimam dixisse, nemini, nisi alicui Deorum illam in uxorem fore dandam; vnde in arce fortissima se conclusit, ubi cum aliis virginibus vitam honestè debebat: accidit autem, ut Iosepho Protege Aegypti iam creato, illac eunte, Aseneth, ex fenestra quadam Arcis illum prospiciens, eius modestissimæ, ac pudicissimæ pulchritudinis amore capta, in sponsum illum accepit. Ad eundem modum B. Virgo omnium foeminarum pulcherrima, quæ non nisi Deum immortalem in sponsum habere proposuerat, & ideo ob virginittatis amorem in Templo, cum aliis virginibus conclusa, vitam traducebat, ex diuino instinctu, Iosephi modestia, ac virginali pudore allecta, illum in sponsum suum libenter accepit. Quod, si Aseneth (si Dictionario hebræo Complutensi credimus) significat: ignem distillantem: rectè id Deiparæ Mariæ congruit, quæ in sponsum suum diuinitatis ignem distillans, minimam etiã libidinis scintillam pœnitentia extinxit. Et, ut in omnibus mira effulgeat similitudo, atque proportio, sicut Ioseph ille Patriarcha (eodem auctore id commemorante) firmo proposito decreuerat, se numquam nupturum, vnde Zenobia, & aliarum illustrium foeminarum importunis precibus reluctanti, ac inuito animo obstiterat, iussu tamen Regis Pharaonis uxorem duxit, sic beatus noster Ioseph, quamuis, tamquam virgini-

tatis cultor, firmum propositum apud se statuisset, numquam nubendi, diuino tamen imperio subaudiens, Dei Genitricem Mariam in sponsam, & uxorem libens accepit.

Tandem, sicut antiquus ille Patriarcha Ioseph, igne tribulationis exustus, ac probatus, in puteum proiectus, à fratribus venditus, ob falsam adulterij suspicionem perperam accusatus, & in carcerem detrusus fuit, indeque tandem liber euasit, non secus noster Ioseph, cum multis, ac variis laboribus esset oppressus. illud tamen vehementius viscera illius corripit, quod apparentis adulterij in grauidæ sponse manifesta indicia oculis suis perlustrabat. Quantò autem acriter, immò, & immaniter zelotypij gladius cordis intima dirumpat, testatur Salomon, dicens: *Zelus viri, sicut infernus est inexorabilis;* vnde Deus permittebat hebræis ob ingentem dolorem viri, vxoris fidelitatem zelotypiæ remedio explorare, & experiri. quia ergo variis cogitationum aculeis præcordia nostri Iosephi pungebantur, dum grauidam cogitabat sponsam, quam nunquam tetigerat, ideo Matthæus ait: *Hæc autem eo cogitante, apparuit ei Angelus Domini.* ut enim testatur S. Brigitta (id referente doctissimo Gratiano in vita S. Ioseph) *Gratianus.*

B. Virgo, ex sola compaßione doloris sponsum eius excruciantis, tanto angore fuit confecta, ut Deus ad illam solandam, Archangelum mitteret Gabrielem, qui certiorum illam faceret, se iam diuinitus destinatum esse, ut Incarnati Verbi arcana Iosepho aperiret, & conceptã tristitiam in summam lætitiã ad maiorem illius gloriam conuerteret. Qui trinus, & vnus regnat in sæcula sæculorum.

Amen.

HOMI-